

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний авіаційний університет
Навчально-науковий інститут аеронавігації

Кафедра авіоніки

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з навчальної та
методичної роботи

_____ Т.Іванова

«___» _____ 2016 р.

Система менеджменту якості

ПОЛОЖЕННЯ

**про рейтингову систему оцінювання набутих студентом знань та вмінь
з навчальної дисципліни «Інтелектуальна власність та
патентознавство об'єктів авіоніки»**

Методичні рекомендації до виконання практичних занять для студентів для студентів зі спеціальностей 7.05110301, 8.05110301 які виконують роботу з дисципліни: **«Інтелектуальна власність та патентознавство об'єктів авіоніки»**

Київ 2018

Рекомендовано Вченою радою

[Електронний ресурс] / уклад. О. Ситник. – К. : 2018. – 32 с.

Рекомендації можуть бути корисними також для інших технічних спеціальностей вищих навчальних закладів.

ЗМІСТ

1. Вступ	3
2. Мета та основні завдання роботи	3
3. Правила складання і подання заявки на винахід (корисну модель) Додатки. Приклади оформлення заявки на винахід (корисну модель)	
Додаток А. Приклад заявки на пристрій.....	38
Додаток Б. Приклад заявки на спосіб	46
Додаток В. Приклад заявки на речовину	54
Список рекомендованої літератури	62

УДК

ББК

ВСТУП

Однією з найбільш діючих форм активізації й оптимізації навчального процесу, посилення його професійно-прикладної спрямованості є виконання кожним студентом самостійної роботи у вигляді практичних занять в заданому обсязі по тій чи іншій дисципліні. Це сприяє зміцненню зв'язку навчального процесу з науково-дослідною діяльністю, їхньому взаємному збагаченню, виступає діючим засобом посилення цілеспрямованості і професійної підготовки студента. Практична робота студента має на меті систематизацію, закріплення і розширення теоретичних знань, формування в студента умінь і навичок самостійно аналізувати юридичні, соціально-економічні, політичні й технічні процеси, формулювати й аргументувати висунуті положення, робити обґрунтовані висновки і рекомендації.

Відповідно до навчального плану підготовки спеціалістів студенти спеціальності 7 (8).100107 Обладнання повітряних суден виконують роботу з дисципліни “Міжнародне і державне регулювання в цивільній авіації”, допуск студентів до іспиту з цієї дисципліни можливий лише після успішного захисту практичних занять.

Практичні заняття є самостійним, виконаним під керівництвом викладача науковим дослідженням одного з актуальних питань юриспруденції в ЦА для експлуатації авіаційної техніки. Виконання практичних занять являє собою один із видів навчальної та науково-дослідної роботи студентів, призначений засвідчити

рівень набутих студентами знань та вміння використовувати їх при опрацюванні теоретичних і конкретних юридичних питань у сфері управлінської діяльності.

Виконання практичних занять ставить за мету: закріпити та поглибити теоретичні знання, набути студентами у процесі вивчення юридичних та інших дисциплін; розвинути у студентів навички самостійної роботи зі спеціальною літературою, довідниками, посібниками, джерелами первинної технічної та статистичної інформації тощо; виробити вміння узагальнювати теоретичні матеріали, обробляти і інтерпретувати зібрані дані, самостійно формулювати висновки, розробляти пропозиції, обґрунтовувати та відстоювати власну точку зору з проблем, що досліджуються.

Задачі, що безпосередньо ставляться перед студентами при написанні звітів практичних занять з даної дисципліни:

- вивчення літератури, нормативно-правових актів, довідкових, наукових, документальних та інших джерел з обраної проблеми, включаючи зарубіжні;
- самостійний аналіз основних концепцій, положень з досліджуваної теми, пропонує вітчизняними і зарубіжними фахівцями;
- чіткий послідовний виклад своїх поглядів при аналізі юридичних проблем управління персоналом та його кількісним складом на авіа підприємстві, здатність творчо застосовувати отримані на заняттях знання, зв'язувати їх із практикою;
- закріплення і поглиблення знань слухачів з блоку юридичних управлінських дисциплін;

вивчення наявного практичного досвіду (вітчизняного і зарубіжного) з обраної теми, широке використання й аналіз документів ІКАО, Департаменту транспорту; фактичних даних і показників, що характеризують юридичну діяльність авіа підприємства у сфері управління.

Таким чином, написання звітів практичних занять можливість для студента розширити і поглибити свої знання, одержати необхідний досвід самостійного юридичного теоретичного й практичного дослідження.

Практичні заняття є не тільки підсумком самостійного вивчення студентом питань з юридичного управління процесу експлуатації повітряних суден, але і підготовчим етапом до написання дипломної роботи, яка цілком може бути виконана на основі даних практичних занять. Практичні заняття складається двох частин. Перша частина теоретична. Друга частина – практична. В ній проводиться розрахунок, наприклад, юридичне обґрунтування вимог для обслуговування приписного парку повітряних суден авіакомпанії.

1. ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

Навчальна дисципліна «Інтелектуальна власність та патентознавство об'єктів авіоніки» (п.3.1.2 робочого навчального плану).

Узагальнені дані щодо вивчення дисципліни:

курс – 5; семестр – 9; Лекції – 17; практичні заняття – 17; самостійна робота – 72; всього годин – 108; диференційований залік – 9 семестр; домашнє завдання – 9 семестр.

1.1 Основні вимоги

До найважливіших вимог, які висуваються до практичних занять належать:

Знання теорії питання, основних понять теми. Студент повинен показати свою теоретичну підготовку і знання керівних документів ЦА та ІКАО, у викладі кожного питання має бути включена теоретична характеристика використовуваних категорій і понять. Такий підхід – невідмінна умова позитивної оцінки представленої роботи. Зрозуміло, робота тільки виграє від використання фактів, конкретних матеріалів. Однак, на даному етапі навчання пріоритет надається оволодінню теоретичними знаннями.

Виявлення основних підходів, поглядів, концепцій з розглянутої теми і аналіз. Необхідно викласти наявні в літературі підходи по досліджуваній проблемі і дати їх критичний аналіз.

Наявність власної позиції та її аргументація. У практичних заняттях студент на основі вивченої літератури, нормативних правових актів повинен визначити свою точку зору зі спірного питання й аргументувати її.

Послідовність і доказовість викладу. Виконання практичних занять необхідно починати з постановки і викладу змісту основного питання кожного розділу. Розкриття змісту повинно бути доказовим, науково-аргументованим, а не декларативним. Важливо виявляти відповідну вимогливість при доборі матеріалу, його систематизації, варто звернути увагу на стиль викладу, забезпечити лаконічність і чіткість положень, точність термінології та математичних викладок.

Самостійне і творче виконання практичних занять. Це одне з найважливіших вимог, пропонованих до звітів практичних занять студентів. Широке використання літератури й інших джерел ні в якому разі не повинно замінити власний стиль і пошук рішення проблеми.

Наявність практичних пропозицій. У ході підготовки практичних занять доцільно звернути увагу на нові, пошукові ідеї, висловлені іншими авторами і по можливості сформулювати свої самостійні судження, пропозиції і рекомендації з досліджуваної проблеми. Дана вимога обумовлюється також тим, що при роботі над майбутньою дипломною роботою (проектом) велике значення надається спеціальній частині.

Правильне оформлення роботи. Текст звіту практичних занять пишеться від руки чи друкується на комп'ютері. В цілому оформлення повинно відповідати встановленим до робіт та проектів вимогам. Звіт практичних занять передбачає наявність титульного листа, плану, посилань, бібліографії і додатків.

Невиконання даних вимог повною мірою служить підставою для зниження оцінки звіту практичних занять чи повернення її студенту на доопрацювання.

1.2. Порядок виконання практичних занять

Виконання Практичних занять здійснюється у певній послідовності:

1-й етап – Якщо студент має бажання розробляти тему, яка не передбачена рекомендованою тематикою, він повинен написати заяву на ім'я завідувача кафедри, в якій має бути сформульована ця тема та обґрунтовані причини, що зумовили її вибір. Обираючи варіант практичного заняття, студентам необхідно враховувати відповідність її спрямованості своїм науковим і практичним інтересам, розробкам, які вже є, можливостям збирання первинної інформації, тощо. Вибравши тему,

студент звертається до викладача кафедри з проханням затвердити її варіант згідно Списку групи.

2-й етап – складання плану Практичних занять. План практичних занять складається студентом самостійно на основі знань лекційного курсу та ознайомлення з літературними джерелами. Планом передбачається вступ; інформація, в якій має бути розкрита сутність обраної теми та проведені розрахунки по практичній частині. План повинен включати висновки по практичній та теоретичній частині. Складений студентом план обговорюється з викладачем, який його при необхідності корегує та затверджує.

3-й етап – підбір та вивчення літератури. Студент складає бібліографію, у чому йому надає допомогу викладач; корисні поради у процесі підбору літератури можна також отримати від працівників бібліотеки. Корисно провести пошукові роботи на комп'ютері в середовищі Інтернет. Рекомендований перелік літератури – у додатку. Значно прискорить процес добору літератури використання алфавітних та систематичних каталогів літератури, реферативних журналів, бібліографічних довідників та інших джерел інформації, що є у бібліотеці.

Поглиблене вивчення підбраної літератури доцільно починати з розгляду найновіших публікацій, оскільки в них висвітлюються останні досягнення в галузі теорії та практики управління авіапідприємством.

У процесі вивчення літератури студент робить конспективні записи, виписки окремих статичних даних, цитат на окремих аркушах або картках. Слід обов'язково записувати прізвище та ініціали автора книги (брошури, статті тощо), а також назву публікації, видавництво, місто та рік видання, номер сторінки. Все це стане до нагоди при використанні виписаних матеріалів у практичному занятті, щоб зробити посилання на першоджерела.

4-й етап – збір і обробка матеріалу. Для написання звіту практичного заняття потрібні не тільки літературні джерела, але і статистичні, фактичні матеріали, на основі яких можна зробити обґрунтовані висновки про процеси, що відбуваються і явищах у системі управління персоналом авіаорганізації. Джерелами одержання цих даних можуть бути: статистичні збірники і довідники, різні інформаційні бюлетені з питань стратегічного управління організаційним формуванням; звіти та первинна документація авіапідприємств й ін.

У ході збору даних можуть застосовуватися різні методи дослідження: анкетування, тестування, усне опитування, індивідуальна бесіда. Важливу роль тут також відіграє аналіз документів досліджуваної авіаорганізації, використання власних матеріалів, можливі експерименти (апробація), математичне моделювання, використання технічних засобів.

5-й етап – написання та оформлення звіту практичного заняття. Зібраний на попередніх етапах матеріал класифікується, систематизується та опрацьовується відповідно до послідовності пунктів плану; у разі необхідності підбирається додаткова інформація. На цьому ж етапі обґрунтовуються пропозиції, формулюються висновки, підбираються ілюстрації (схеми, графіки, таблиці) та здійснюється редагування. Завершується цей етап оформленням звіту згідно з вимогами, що вказані у четвертому розділі методичних вказівок та в заданий строк, який передбачений робочою навчальною програмою з даної дисципліни за кредитно – модульною системою.

1.3. Рівень самостійності та оригінальності практичних занять студентів

Важливою особливістю Практичних занять студентів є їх свідоме ставлення до виконання завдань, які перед ними об'єктивно постають у контексті проведення наукового дослідження та написання.

Максимальне стимулювання студентів до самостійного формулювання тем.

Прагнення до вмотивованості у певний спосіб, а не випадковості чи стихійності у виборі студентом варіанту практичних занять із того списку, який підготовлений і затверджений викладачем. Ця вмотивованість означає і передбачає:

логічне продовження теми (чи тем), над якою студент працював (пишучи попередні наукові роботи чи працюючи над певною тематикою реферативно) протягом попередніх років;

зв'язок обраної теми із усім комплексом проблем, над яким працює чи планує працювати студент;

оперативне інтелектуальне реагування на складні та суперечливі проблеми сучасності, які ще не знайшли належного наукового осмислення;

зв'язок обраної теми із дослідницькою проблематикою кафедри чи конкретного викладача, з яким студент співпрацює чи збирається співпрацювати.

Ініціювання та свідоме самостійне впровадження студентом усіх етапів підготовки звіту практичних занять, узгоджуючи та консультуючись з викладачем щодо методики та технічних моментів реалізації роботи. Викладач має бути не співавтором студентського звіту.

1.4. Загальні вимоги до побудови, викладу й оформлення практичних занять

1.4.1. Побудова і виклад практичних занять

Студентські звіти практичних занять повинні мати наступну структуру:

титульний аркуш;

зміст;

вступ;

основна частина;

висновки;

список використаних джерел;

додатки.

Зміст звіту. Практичних занять розміщується безпосередньо після титульного листа.

Головним завданням вступної частини (**вступу**) є обґрунтування актуальності і практичної значущості теми роботи, особливостей постановки і вирішення питань стосовно конкретних умов дослідження (теоретична частина). Крім того слід чітко вказати мету, об'єкт, предмет дослідження, охарактеризувати рівень опрацювання теми у вітчизняній та зарубіжній літературі, виділити дискусійні питання та невирішені проблеми.

Теоретична частина. В ній всебічно розкривається сутність обраної теми, її найважливіші питання та проблеми. У теоретичної частини звіту, як правило,

викладаються методологічні аспекти дослідження. Решта інформація може носити методичний, діагностичний, пропозиційний характер, що залежить від характеру обраної теми та орієнтації роботи. Теоретичні положення повинні виступати основою для аналізу первинних матеріалів, а висновки та пропозиції мають базуватися на викладених теоретичних положеннях та проведеному аналізу.

В теоретичній частині необхідно показати, як досліджувана проблема з позицій сучасності висвітлена у літературі, викласти сутність існуючих підходів до її вирішення, зробити її критичний аналіз, порівняти та сформулювати власну точку зору. Викладення теоретичних положень має супроводжуватися аналізом інформації, прикладами з практики управлінської діяльності в вітчизняних та зарубіжних авіакомпаніях. У цій частині практичних занять студент повинен продемонструвати свої знання з питань, що досліджувалися, вміння узагальнювати матеріали, послідовно їх викладати, робити висновки, обґрунтовувати свої пропозиції та рекомендації.

Забезпечуючи логічну послідовність, подальший виклад матеріалу має поєднати набуті теоретичні знання та вміння використовувати обрані методи та певний методичний інструментарій. Саме в наступних пунктах звіту здійснюється аналіз підсумків діяльності авіапідприємства в розрізі обраної теми. Коло аналітичних показників, період аналізу, його методи, форми погоджуються з викладачем.

Усі розрахунки, таблиці, графіки, діаграми мають супроводжуватися тлумаченням та висновками, які дозволяють визначити сутність процесів, що спостерігаються на авіапідприємстві, їх особливості, тенденції, створити в управлінні ними базу для виявлення невикористаних резервів.

Наступним етапом є розробка конкретних рекомендацій, пропозицій, моделей управління персоналом на базі основних теоретичних положень, методичних підходів, методичного інструментарію, а також висновків щодо результатів проведеної роботи.

Висновки є стислим викладенням підсумків проведеної роботи. Саме тут коротко наводяться найбільш важливі теоретичні положення розглянутої проблеми, оцінка результатів дослідження з точки зору відповідності меті практичних занять та поставлених у вступі завдань. Пропозиції щодо удосконалення процесу управління персоналом в організації згідно з обраною темою мають бути підтверджені відповідними результатами розрахунків.

Список використаних джерел вимагає: розміщення усіх використаних джерел в алфавітному порядку. Крім того, у додатки доцільно включати допоміжний матеріал:

- проміжні математичні доведення, формули, розрахунки;
- таблиці допоміжних цифрових даних;
- інструкції, методики, опис алгоритмів і програм вирішення задач на персональних комп'ютерах, що розроблені в процесі виконання наукової роботи; ілюстрації допоміжного характеру.

1.4.2. Вимоги до оформлення практичних занять

Звіт практичних занять повинний бути написаний чітким, розбірливим почерком чорнилами (пастою чорного чи синього кольору) або надрукована за

допомогою комп'ютера. Усі складові звіту потребують оформлення відповідним чином.

1.5. Захист звіту практичних занять

Виконаний звіт практичного заняття у встановлений термін здається студентами на кафедру авіоніки. Після реєстрації передається викладачу для перевірки та рецензування. У відгуку викладача вказуються позитивні сторони та недоліки, а потім, робиться висновок про можливість допуску до захисту та проставляється попередня оцінка (“відмінно”, “добре”, “задовільно”, “незадовільно”). Якщо звіт отримує оцінку “незадовільно”, вона повертається студентові для доопрацювання

У ході захисту звіту практичних занять студенту необхідно показати гарне володіння матеріалом конкретної теми, вміння відповідати на питання, орієнтуватися в змісті роботи. За результатами захисту студент отримує оцінку за кредитно модульною системою в балах і у вигляді оцінки за національною шкалою.

Оцінку “*відмінно*”, за національною шкалою, студенти одержують за звіти, у яких містяться елементи наукової творчості робляться самостійні висновки, дається аргументована критика і самостійний аналіз фактичного матеріалу на основі глибоких знань літератури по даній темі, та правильно розрахована практична частина роботи.

Оцінка “*добре*” ставиться в тому випадку, коли в звіті, виконаній на гарному теоретичному рівні, повно і всебічно висвітлюються питання теми, але немає належного ступеня творчості. У практичній роботі допущені деякі незначні помилки та неточності

Оцінку “*задовільно*” заслуговують звіти, у яких правильно висвітлені основні питання теми, але немає логічно структурованого їхнього викладу, містяться окремі помилкові положення. У практичній частині допущено значну кількість помилок та неточностей.

Оцінку “*незадовільно*” студент одержує у випадку, коли не може відповісти на зауваження викладача, не володіє матеріалом звітів, не в змозі дати пояснення висновкам і теоретичним положенням даної проблеми. У цьому випадку студенту має бути призначений повторний захист.

Захист і оцінка – це підведення підсумків самостійної роботи студента й одержання права допуску до заліку.

Звіти практичних занять студенту не повертається і зберігається на кафедрі авіоніки не менше року.

Теоретичні відомості

2. ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

Практичне заняття №1

Тема: ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АВІАЦІЙНОГО ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ І ЗАКОРДОННИХ ДЕРЖАВ

Тема 1. Місце і роль міжнародних актів та національного законодавства України в правовому забезпеченні діяльності авіаційного транспорту

Питання Лекції:

Конвенція про міжнародну цивільну авіацію та ЦА України, додатки до неї, Повітряний кодекс України та Державна програма авіаційної безпеки цивільної авіації як основа правового регулювання цивільної авіації України.

Двосторонні міжнародні угоди повітряного сполучення договірних держав.

Норми галузевих кодексів щодо правового регулювання діяльності всіх типів загального транспорту та особливості авіатранспорту України.

Особливості правовідносин на авіатранспорті та інших транспортних засобах.

Питання Семінару:

Роль та місце Конвенції про міжнародну цивільну авіацію, додатки до неї, Конвенція з уніфікації деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень, підписану у Варшаві 12.10.29р., зі змінами, унесеними Гаазьким Протоколом, підписаним у Гаазі 28.09.55р. та Додаткова конвенція до Варшавської конвенції з уніфікації деяких правил, пов'язаних з міжнародними повітряними перевезеннями, що виконуються не перевізником, який уклав договір, підписану у Гвадалахарі 18.09.61р. та інших багатосторонніх угод як основних міжнародних документів, що регулюють діяльність цивільної авіації України.

Двосторонні міжнародні угоди про повітряне сполучення як юридична підстава використання повітряного простору договірних держав (повітряного сполучення договірних держав).

Повітряний кодекс України та Державна програма авіаційної безпеки цивільної авіації як необхідна умова правового забезпечення чіткого функціонування всієї авіаційної транспортної системи, забезпечення економічності та безпеки діяльності авіаційного транспорту.

Норми галузевих кодексів щодо правового регулювання діяльності авіатранспорту України.

Правовідносини на авіатранспорті: поняття, структура, види та особливості їх виникнення, зміни та припинення.

Дати визначення : ICAO . EASA ECAC, ЕК, FAA, JAA, МАК.

Склад документів: JAR-66, JAR-145, JAR-147, JAR-Ops.

Практичне заняття №2

Тема : ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ВИКОРИСТАННЯ ПОВІТРЯНОГО ПРОСТІРУ УКРАЇНИ

Питання Лекції :

1).Загальні питання використання та нормативне регулювання порядку використання ПП.

2).Організація повітряного руху.

3).Порядок подання заявок, видачі дозволів, визначення умов та порядок надання повідомлень про діяльність, пов'язану з використанням ПП.

4).Координація діяльності, заборона та обмеження пов'язані з використанням ПП.

5).Порушення порядку використання ПП. та порядок розслідування зазначених порушень.

6).Порядок перетинання повітряними суднами державного кордону та використання ПП зони з особливим режимом використання ПП.

7).Порядок розташування, будівництва, реконструкції та маркування об'єктів, що можуть створити загрозу безпеці повітряного руху.

Питання Семінара :

1).Загальні питання використання повітряного простору (ПП) України.

2). Нормативне регулювання та порядок використання ПП.

3).Організація повітряного руху (організація повітряного простору, обслуговування та управління повітряного руху, організація потоків повітряного руху).

4).Порядок подання заявок, видачі дозволів та визначення умов використання ПП.

5).Порядок надання повідомлень про діяльність, пов'язану з використанням ПП.

6).Координація діяльності, пов'язаної з використанням ПП.

7).Заборона та обмеження використання ПП.

8).Порушення порядку використання ПП. та порядок розслідування зазначених порушень.

9).Порядок перетинання повітряними суднами державного кордону та використання ПП зони з особливим режимом використання ПП.

10). Порядок розташування, будівництва, реконструкції та маркування об'єктів, що можуть створити загрозу безпеці повітряного руху.

Практичне заняття №3

Тема: ПРАВИЛА РЕЄСТРАЦІЇ ЦИВІЛЬНИХ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН ТА СЕРТИФІКАЦІЇ ЕКСПЛУАТАНТІВ В УКРАЇНІ

Питання Лекції :

1).Терміни та визначення, що вживаються в процедурних нормах реєстрації цивільних повітряних суден і сертифікації експлуатантів та загальні вимоги щодо реєстрації та сертифікації.

2).Порядок реєстрації (перереєстрації) повітряних суден України.

3).Нанесення державного і реєстраційного знаків на елементи конструкції повітряних суден та перелік документів, що додаються до заявки на реєстрацію (перереєстрацію) повітряного судна у Державному реєстрі цивільних повітряних суден України.

4).Державна система сертифікації та нагляду за діяльністю експлуатантів.

5).Сертифікація експлуатанта та вимоги до експлуатанта.

6).Нагляд за експлуатантами, які мають сертифікат.

7). Оренда, фрахтування, обмін повітряних суден та спільне використання ПС.

Питання Семінара :

1).Терміни та визначення, що вживаються в процедурних нормах реєстрації цивільних повітряних суден та сертифікації експлуатантів.

2).Загальні вимоги до реєстрації цивільних повітряних суден та сертифікації експлуатантів.

3).Порядок реєстрації (перереєстрації) повітряного судна у Державному реєстрі цивільних повітряних суден України.

4).Порядок виключення повітряного судна з Державного реєстру цивільних повітряних суден України.

5).Порядок нанесення державного і реєстраційного знаків на елементи конструкції повітряних суден.

6).Перелік документів, що додаються до заявки на реєстрацію (перереєстрацію) повітряного судна у Державному реєстрі цивільних повітряних суден України.

7).Державна система сертифікації та нагляду за діяльністю експлуатантів.

Сертифікація експлуатанта. Вимоги до експлуатанта.

8).Нагляд за експлуатантами, які мають сертифікат.

9). Оренда, фрахтування, обмін повітряних суден та спільне використання кодів.

Практичне заняття №4

ТЕМА: 10 : «Інтелектуальна власність та патентознавство об'єктів авіоніки»

Питання до Лекції:

1. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію та аеронавігаційну службу аеропорту України.

2. Норми галузевих кодексів щодо правового регулювання діяльності аеронавігаційної служби аеропорту України.

Питання до Семінара :1. Про міжнародну цивільну авіацію та аеронавігаційну службу аеропорту.

2. Норми галузевих кодексів України про аеропорти.

Додаткові Питання:

1. Питання:

Який обсяг польотної інформації записується на Таре FDR (стрічковий магнітофон параметрических даних) ВР Боинг 737?

Відповідь вибрати: 1) 15 літних годин;

2) 25 літних годин;

3) 100 літних годин.

2.Де знаходиться DFDR (цифровой магнітофон параметрических данных) ВС Боинг 737?

Відповідь: 1) на задній кухні ВР;Ответ:

2) у технічному відсіку ВР;

3) у задньому вантажному відсіку ВР.

3. Від яких сигналів включається робота DFDR ВС Боинг 737?

Відповідь вибрати:

1) Тільки автоматично при спрацьовуванні переключателя AIR/GRD (повітря/земля) розташованого на правій стійці шасі;

2) Відразу при подачі електроживлення на борт ВР;

3) При спрацьовуванні кожного з наступних перемикачів:

- автоматично при запуску будь-якого двигуна й досягнення тиску

більше 13 PSI;

- автоматично при спрацьовуванні переключателя AIR/GRD

(повітря/земля)

- механічно перемикачем у кабіні екіпажа.- механічески переключателем в кабіне екіпажа.

4. Як часто здійснюється перевірка роботоздібності DFDR ВС Боїнг 737?

Відповідь вибрати: 1) при виконанні технічної перевірки ВР 24 НР (щодня

2) один раз на місяць;

3) взагалі не перевіряється.

5. Де розташоване мініQAR (устройство быстрого доступа) на ВС Боїнг 737?

Відповідь вибрати: 1) у технічному відсіку;

2) на задній кухні;

3) у кабіні екіпажа.

Практичне заняття №5

Тема 5 :ПРАВОВІ ОСНОВИ СТРАХУВАННЯ В АВІАКОСМІЧНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ І ЗА КОРДОНОМ

Питання Лекції :

1).Поняття авіаційного страхування у законодавстві України.

2).Принципи страхування та їх правова характеристика.

3).Державне регулювання страхової діяльності.

Питання Семінару :

1).Поняття різних типів страхування у законодавстві України.

2).Принципи страхування та їх правова характеристика.

3).Страхове законодавство та його місце в системі законодавства України.

4).Суб'єкти страхових правовідносин.

5).Державне регулювання страхової діяльності.

А) Вимоги до оформлення документів заявником.

Б)Державні збори, пов'язані з видачею сертифіката льотної придатності або його дубліката.

Практичне заняття №6

Тема: „ПРАВОВІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ В АВІАКОСМІЧНІЙ ГАЛУЗІ” УКРАЇНИ І ЗАКОРДОННИХ ДЕРЖАВ

Питання Лекції

1. Поняття правових основ в авіакосмічній галузі у законодавстві України.

2. Принципи правових основ в авіакосмічній галузі та їх правова характеристика.

3. Державне регулювання правових основ в авіакосмічній галузі

Питання Семінара

1. Поняття правових основ в авіакосмічній галузі у законодавстві України.

2. Принципи правових основ в авіакосмічній галузі та їх правова характеристика.

3. Державне регулювання правових основ в авіакосмічній галузі.

Практичне заняття №7

Тема : ПРАВИЛА ВИДАЧІ ПОСВІДЧЕНЬ ЛЬотної ПРИДАТНОСТІ ЦИВІЛЬНИХ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ АВІАЦІЙНОГО ЕЛЕКТРОЗВ'ЯЗКУ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Питання Лекції

1. Загальні питання використання та нормативне регулювання порядку використання авіаційного електрозв'язку цивільної авіації України
2. Організація авіаційного електрозв'язку цивільної авіації України
3. Порядок подання заявок, видачі дозволів, визначення умов та порядок надання повідомлень про діяльність, пов'язану з використанням авіаційного електрозв'язку цивільної авіації України
4. Координація діяльності, заборона та обмеження пов'язані з використанням авіаційного електрозв'язку цивільної авіації України

Питання Семінару

1. Загальні питання використання авіаційного електрозв'язку цивільної авіації України
2. Нормативне регулювання та порядок використання авіаційного електрозв'язку цивільної авіації України
3. Порядок подання заявок, видачі дозволів та визначення умов використання авіаційного електрозв'язку цивільної авіації України
4. Порядок надання повідомлень про діяльність, пов'язану з використанням авіаційного електрозв'язку цивільної авіації України
5. Координація діяльності, пов'язаної з використанням авіаційного електрозв'язку цивільної авіації України
6. Заборона та обмеження використання авіаційного електрозв'язку цивільної авіації України

Практичне заняття №8

Тема: «Інтелектуальна власність та патентознавство об'єктів авіоніки»

Питання до Лекції

1. Загальні питання використання та нормативне регулювання порядку використання екіпажей.
2. Порядок подання заявок, видачі дозволів, визначення умов та порядок надання повідомлень про діяльність екіпажей.
3. Координація діяльності екіпажем.
4. Порушення порядку використання екіпажей та порядок розслідування зазначених порушень.

Питання до Семінару

1. Загальні питання використання екіпажем в Україні.
2. Порядок надання повідомлень про діяльність екіпажей, пов'язану з використанням ЛА.
3. Порушення порядку використання екіпажей та порядок розслідування зазначених порушень.

11) Додаткові Питання:

Монреальська декларація «Право людини на безпеку»
6-та Всесвітня конференція по запобіганню і управлінню пошкодженнями,
Монреаль, Канада, 15 травня 2002 р

Учасники 6-ої Світової Конференції по Запобіганню і Управлінню Пошкодженнями, яка відбулася в Монреалі, Канада (визначити яка стаття):

Стаття 1. Принцип

Безпека є основним правом. Вона є істотною для досягнення здоров'я, миру, справедливості і благополуччя.

Стаття 2. Визначення

Безпека це стан, в якому небезпека і умови, які ведуть до фізичного, психологічного або матеріального збитку, контролюються для того, щоб зберегти здоров'я і благополуччя індивідів та суспільства.

Безпека є результатом комплексного процесу, коли людина взаємодіє з довкіллям, включаючи фізичні, соціальні, культурні, технологічні, політичні, економічні і організаційні середовища.

Безпека, однак, не визначається, як повна відсутність небезпеки. Об'єкт цієї Декларації не ліквідація всіх ризиків, але скоріше їх контроль для того, щоб захистити здоров'я і благополуччя індивідів і суспільства.

Стаття 3. Відсутність дискримінації

1. Всі права і свободи, що надалі в цій Декларації набувають сили, стосуються кожного, без будь-яких відмінностей, як наприклад, раса, колір, стать, мова, релігія, національність, політична думка або об'єднання, етнічне або соціальне походження, інвалідність, вік, власність, сексуальна орієнтація, народження, доход або будь-який інший статус.

2. Внаслідок специфічної дискримінації, з якою зіштовхуються жінки в майже кожному аспекті життя, увага повинна бути надана специфічному додатку прав, які заявляються нижче, там де жінки можуть піддатися впливу. Внаслідок їхньої уразливості взагалі і їхньої експлуатації на ринку праці, спеціальний захист необхідно надавати у зв'язку з потребами безпеки дитини.

3. Внаслідок емпіричного зв'язку між низькими прибутками і відсутністю відповідного забезпечення безпеки, непропорційний вплив небезпек на расові, етнічні та інші меншини, спеціальний захист повинен бути наданий суспільствам і групам з низьким прибутком, і всім меншинам, включаючи туземні народи.

Стаття 4. Децентралізація і доступ до інформації

Необхідна проінформована згода суспільства на запровадження, розширення або продовження ненадійних або ризикованих видів діяльності або об'єктів у довкіллі, яка подається без побоювання або незаконного тиску будь-якого виду, якщо суспільство ймовірно піддаватиметься впливу від таких дій.

Стаття 5. Право на участь у сприянні безпеки

Люди мають право приймати участь, індивідуально і колективно, в плануванні, розробленні, здійсненні і оцінці всіх видів діяльності, які можуть вплинути на їхню безпеку і благополуччя.

Стаття 6. Відшкодування і уникнення ризику

Всі люди повинні мати право до відшкодування за порушення основного права на безпеку. Це право поширюється на вживання таких заходів, що необхідні для уникнення ризику, з яким вони можуть зіштовхнутися в специфічних обставинах.

Стаття 7. Екологічний контроль

4. Повинен бути гарантований регулярний і ефективний контроль існуючого довкілля стосовно можливих, невідкладних і довгострокових впливів небезпек або потенційно ризикованих видів діяльності. Він повинен включати регулярний контроль здоров'я групи населення або груп, які знаходяться у контакті або піддаються експозиції від небезпечних матеріалів, процесів або видів діяльності будь-яким чином.

27. Всі дані і інформація моніторингу повинні бути доступні населенню.

Стаття 8. Підготовленість до непередбачуваних подій

Кроки повинні прийматися для гарантії постачання відповідних аварійних послуг, які включають підтримку поліції, протипожежну охорону, медичні комплекси, і послуги по управлінню лихом до всіх осіб і суспільств.

Вони повинні включати системи і процедури попередження про загрозові небезпеки.

Стаття 9. Допомога і компенсація

5. Повинні бути встановлені відповідні механізми надання допомоги і компенсації для всіх осіб, які зазнають пошкодження або інших збитків від впливу будь-якого ненадійного або небезпечного виду діяльності.

28. Механізми, які таким чином встановлюються, повинні передбачити право на чесну і відповідну монетарну компенсацію.

29. Всі особи і підприємства, які включаються в ризиковані або потенційно ризиковані види діяльності, повинні забезпечити відповідну фінансову безпеку, через страхування або інші засоби, щоб покрити потенційні тимчасові витрати допомоги від моменту нанесення пошкодження до моменту визначення відповідальності і фактичних збитків.

30. Всі особи, які знаходяться під впливом ненадійних або ризикованих видів діяльності, повинні мати право на повне розголошення всіх належних документів стосовно пошкоджень, включаючи медичні дані, результати випробувань і іншу інформацію, які можуть бути доречні або необхідні з метою медичного обстеження/лікування або для забезпечення компенсації і полегшення.

Стаття 10. Право на чесні процедури

Істотним є передбачення спеціальних процедур, що мають справу зі скаргами або діями, які виникають в результаті впливу ризикованих продуктів і видів діяльності. Ці процедури повинні включати право на чесне громадське слухання протягом розсудливого часу незалежним і справедливим судом або трибуналом, як це встановлюється законом, і діяння в точній відповідності з належним процесом закону і захисту цілісності позивача.

Стаття 11. Відповідальність держави

1. Всі держави повинні розробити механізми захисту прав людини на безпеку проти будь-якого порушення агенціями, включаючи корпорації.

2. Всі держави повинні поважати і захищати право на безпеку. Відповідно всі держави повинні формулювати політики запобігання пошкоджень і сприяння безпеці.

Список рекомендованих джерел

1. Авчинкин Д.В. Международные перевозки: правовые аспекты перемещения грузов и пассажиров. – Минск: Амалфея, 1999. – 304 с.

2. Бордуков В.Д., Котов А.И., Малеев Ю.Н. Правовое регулирование международных полетов гражданских воздушных судов. – М.: Наука, 1988. – 208 с.
3. Ситник О. Г. Метод удосконалення змісту освіти через моделювання наукового потенціалу аспірантів, що базується на впровадженні новітньої технології тестування при сприйнятті зображень // Електроніка та системи управління. – № 1 (7). – К.: НАУ, 2006. – С. 157–163.
4. Бархатова Е. Ю. Международное публичное право в вопросах и ответах. – М.: Наука, 2005. – 204 с.
5. Демський Е.Ф., Гіжевський В.К., Демський С.Е., Мілашевич А.В. Транспортне право України. Навч. Посібник.– К.: Юрінком Інтер, 2002.– 416 с.
6. Малеев Ю. Н. Международное воздушное право: Вопросы теории и практики.– М.: Наука, 2002. – 128 с